

[Karl Nielsen]

den kommende tredje behandling. At det er et godt forslag, fremgår bl. a. af, at ægteskabsudvalgets indstilling af april i år støtter forslaget, ligesom Dansk Kvindesamfund støtter forslaget og ser det som et skridt i den rigtige retning. Jeg vil godt nævne, at advokat Lida Hulgaard, der er medlem af renteskatteudvalget, også støtter forslaget meget varmt, ja, hun betegner endda forslaget som genialt.

Vi finder på baggrund heraf, at det er helt uforståeligt, at de konservative og venstre ikke kan støtte forslaget, idet disse partier ofte taler om, at nu må der skabes skattemæssig ligestilling mellem ægtefæller. Man har vist lov til at sige, at man kan mistænke disse to partier for, at det er talemåder, som kun anvendes ved festlige lejligheder, for hvis de virkelig ønskede en ændring på dette område, burde de støtte det foreliggende lovforslag. Jeg har lyst til at spørge: hvad siger kvinderne i de to partier? Hvad siger fru Grethe Fenger Møller, den tidligere formand for Dansk Kvindesamfund, til, at hendes parti ikke støtter et sådant forslag?

At fremskridtspartiet går imod ligestillingsforslaget underer ikke, idet de ønsker det nuværende kønsrollemønster bevaret på alle områder. Hr. Glistrups betækningsbidrag vedrørende det foreliggende forslag understreger dette med al tydelighed.

Hagen Hagensen (KF):

Det lovforslag, vi behandler her, rører alene ved de formelle, men ikke ved de reelle beskatningsforhold. Det, der skulle være hensigten med at opnå ligestilling mellem mand og kvinde i ægteskabet, skulle jo være, at man ikke lagde skat på ægteskabet som sådant, men det, der er forelagt her, vil ikke medføre andet end en formel ligestilling, der oven i købet i en række forhold, hvor hustruens indkomst er størst, vil føre til, at den samlede skattebyrde på ægtefællerne forøges. Det er vi klart imod. Vi finder, at der i videst muligt omfang ikke skal være skat på ægteskabet. Når man har valgt det som ramme om livet og som ramme om det, der er familielivet, så bør der ikke være nogen særlig skat på det.

Forslaget rører ikke ved det, der er det afgørende, nemlig at få ophævet sambeskatningen. Det var da egentlig dejligt, at hr.

Karl Nielsen talte om, at bl. a. mit parti kun havde det som talemåder. Nej, det er hos os et reelt ønske, at der skal ske en løsning af sambeskatningsproblemerne, men det fører netop til, at vi ikke kan gå ind for dette forslag, som rent ud sagt – hr. Karl Nielsen ved det jo – stikker blå i øjnene på folk. Det er jo det, der er den reelle ting ved dette forslag, hvor man overhovedet ikke rører ved nogen som helst af sambeskatningens problemer, men laver en kunstig opbygning af forholdet mellem ægtefællernes beskatning og gør det til et administrativt sammensurium, der betyder, at ganske mange ægtefolk nu skal til at have yderligere bistand og udgifter for overhovedet at kunne finde ud af at indgive deres selvangivelse og opgøre deres indkomst og formue, hvad enten indkomsten nu er arbejdsindkomst eller det, der hører under formueafkast. Vi skal minsandten også have et register over disse ting, for ellers kan man ikke finde ud af, hvor det hører hjemme.

Det er et miskmask, som simpelt hen ikke hører 1982 til, hvor en forenkling af skatteforholdene i langt højere grad burde komme frem. Man stikker, som jeg sagde før, blå i øjnene på ægtefolk og tror, de lader sig spise af dermed, men det gør de ikke. De vil stadig væk gå ind for, at vi skal løse sambeskatningens problemer. Jeg skal henvise til – hvis hr. Karl Nielsen ikke har læst det – den gentagelse af vore 5 punkter om sambeskatningens ophævelse, der er gengivet i betænkningens.

Der er andre forhold i denne forbindelse, som gør, at man heller ikke kan gå ind for det, der foreslås. Vel er det en god ting, at man nu vil ligestille ægtefæller i henseende til forsikringsfradrag, men samtidig benytter man lejligheden til at søge dette fradrag, der burde være ens for alle personer, beskåret fra 3.000 kr. til 2.000 kr. Dermed går det ud over de enlige, hvorimod ægtefællerne måske får en anelse fordel derved.

Der er heller ingen grund til at tage med i denne forbindelse, at man ikke længere må have lov til at trække gaver til almennyttige formål fra, hvor det egentlig burde være sådan, at også på det område havde ægtefolk lov til at blive betragtet som enkeltpersoner og ikke, fordi de er gift, slået i hartkorn med hinanden.

Der er ingen tvivl om – hr. Karl Nielsen spurgte derom, og jeg skal gerne give svaret